

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۲۳۰ • نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۲۸۸

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

امیرالمؤمنین (ع):

مستی غفلت و فریب، دیرتر از مستی شراب‌ها زایل می‌شود.

سخن‌روز

غزل‌الحکم ۵۶۵۱

بازگشت سحر دولتشاهی به صحنه تئاتر

نمایش «رامسس دوم» کاری از رضا گوران و تهیه‌کنندگی محمد قدس در روزهای پایانی شهریورماه ۱۴۰۴ در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه خواهد رفت. سحر دولتشاهی پس از گذشت هفت سال از آخرین حضورش روی صحنه تئاتر، با این اثر در سالن اصلی تئاتر شهر روی صحنه می‌رود. «رامسس دوم» نوشته سیاستین تیری، کمدی‌سیاهی است با فضایی پرتعلیق و طنزآلود که مرز میان واقعیت و توهم را به چالش می‌کشد. / مهر

«الیور توئیست» به یاد آتیلا پسیانی

دور جدید اجرای نمایش موزیکال «الیور توئیست» به کارگردانی حسین پارسایی که پاییزامسال روی صحنه می‌رود با گرامیداشت یاد آتیلا پسیانی به صحنه همراه است. در روزهای گذشته هوتن شکبیا (در نقش «فاکین») و بهنوش طباطبایی (در نقش «نانسی») به عنوان بازیگران این نمایش موزیکال معرفی و رونمایی شدند. به گفته وفادار به متن اصلی ساختار نمایشی سال ۹۶ است و از نظر طراحی‌های هنری تفاوت‌های چشمگیری با اجرای پیشین دارد. / ایرنا

شهرام حقیقت‌دوست در «این پیپ نیست»

فیلم «این پیپ نیست» به کارگردانی مصطفی کوشکی و تهیه‌کنندگی حسن مصطفوی براساس نمایشنامه محمد مساوات در مراحل فنی پس از تولید است. مجوز ساخت فیلم با عنوان اولیه «این یک فیلم نیست» صادر شد که فیلمبرداری آن زمستان سال گذشته به پایان رسید و این روزها توسط فرهاد قدسی در مرحله اصلاح رنگ و نور است. شهرام حقیقت‌دوست، امیرحسین فتحی، پستنا میرطهماسب، لیلی رشیدی و بهزاد فراهانی بازیگران این فیلم هستند و فیلمبرداری آن را نیز محمود کلاری برعهده داشته است. / ایسنا

هرگز به کم رضایت ندادم

فراموش نمی‌کنم که در یکی از سالن‌ها عیارتی دیدم با عنوان «تئاتر آینه زندگی است». این حقیقت بزرگی است تئاتر کار سختی است بسیاری از آدم‌ها کشید. من آرزو می‌کنم که جوان‌های امروزی هم این مسأله مهم را فراموش نکنند البته من نمی‌خواهم به آنها درس بدهم ولی تجربه‌ام به من می‌گوید فقط آدم‌هایی در حافظه تاریخ می‌مانند که تلاش می‌کنند و به کم رضایت نمی‌دهند. من خودم در زندگی‌ام اینطوری بودم هرگز به کم رضایت ندادم حالا که به پشت سر نگاه می‌کنم راضی‌ام، احساس می‌کنم مردم هم راضی هستند. همین دیگر!

بخشی از مصاحبه عزت‌الله انتظامی با ماهنامه نمایش به بهانه سالمرگ او

نگاره

عرش بر زمین

طراح: استاد محمود فرشچیان

خاطره خوانی از استاد محمود فرشچیان

پیکر نگارگر فقید فردا در کنار آرامگاه صائب تبریزی در اصفهان به خاک سپرده می‌شود

گزارش

گروه فرهنگی-قرار است آیین تشییع پیکر استاد فرشچیان روز دوشنبه ۲۷ مردادماه از هنرستان هنرهای زیبا به سمت مقبره صائب در اصفهان برگزار شود. سید عباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و جمعی از مسئولان این وزارتخانه در آیین استقبال و بدرقه استاد فرشچیان در اصفهان حضور خواهند داشت؛ استادی که بسیاری از هنرمندان ایرانی از او خاطره خوشی در حافظه دارند. در گزارش امروز «ایران» می‌توانید بخشی از این خاطرات را از زبان محمد صالح‌علا، شاعر و نویسنده،

منوچهر محمدی تهیه‌کننده سینما و مجید صادق‌زاده، نگارگر و از شاگردان استاد فرشچیان بخوانید.

او اهل بین و بیا بود نه بیا و بین

محمد صالح‌علا نویسنده و شاعر

استاد فرشچیان هم عین آثارشان بودند. استاد فرشچیان شباهت غافلگیرکننده‌ای با آثار خود داشتند و پاک و زلال بودند. سکوت و نگاه ایشان آموختنی بود و مرا آموزگاری می‌کرد.

من نقاشان و قلم‌گیران دوره صفوی را ندیده‌ام و نمی‌دانم استاد رضا عباسی یا استاد کمال‌الدین بهزاد چگونه مردمانی بودند اما هنگامی که با استاد فرشچیان آشنا شدم، به دلیل شباهت، با آنها آشنا شدم که هر اثری وسیله بروز و ظهور خالق اثر است. آقای حسین خسروچردی هنرمند که شاگرد استاد فرشچیان بوده است، نقل می‌کرد که یک روز آقای محمود ایمانی تابلوی یک در شصتی را که خودشان کار کرده بودند، به کلاس آوردند. یکی از هنرجویان با لیوان آبی که در دست داشت، دهقان آن را روی تابلو ریخت و کار به کلی از دست رفت.

بعدتر که استاد فرشچیان آمدند، گفتند که عیبی ندارد. ایشان با یک قلم‌موی بزرگ، لیوان آبی و جعبه رنگی، در یک چشم برهم زدن، موضوع تابلو را تبدیل به موضوع دیگری کردند. ایشان با همان رنگ‌ها و قلم‌مو، پیچیدن ازدها به دور درخت و ضربه‌ای را که رستم به ازدها می‌زند، کشیدند و بعد هم به محمود ایمانی گفتند بقیه را خودت کار کن. عجیب‌تر اینکه استاد فرشچیان خودشان زیر تابلو را هم امضا کردند. خیلی شاذ است که رفتار و آثار هنرمند بسیار شبیه خودش باشد.

من در زمان شاه عباس صفوی نیزستم، استادان رضا عباسی و کمال‌الدین بهزاد را ندیدم، اما اطمینان دارم آنها هم شبیه استاد فرشچیان بودند، چون نشانه‌های کم‌نظیر شبیه هم هستند. استاد نازنین ما، استاد فرشچیان اهل بیا و بین نبودند، بلکه اهل بین و بیا و گرمی بودند.

آرامشی ذاتی داشت

تهیه‌کننده سینما منوچهر محمدی

توفیق این را داشتم که دو بار با مرحوم استاد فرشچیان ملاقات و جلسه داشته باشم. سال ۱۳۷۲ اولین ملاقات ما با ایشان در شهر نیوجرسی آمریکا بود که به منزل استاد رفتیم و من برای اولین بار بود که ایشان را از نزدیک ملاقات می‌کردم.

عکس: ایرنا

بسیاری در ارتباط بودند. جمله‌ای از خودشان در خاطرم مانده است که می‌گفتند: «من هم زمانی مینیاتوریست بودم»، به این معنا که از نگاه خودشان، کلمه «مینیاتور» در ایران توسط فرانسوی‌ها به شکلی نادرست رایج شده بود. نگرش تازه‌ای ارائه دادند و مضامین جدیدی مطرح کردند؛ نمونه‌اش اثر «پیام برای زمینیان» که در تاریخ نگارگری پیشینه‌ای ندارد. ترکیب‌بندی آثارشان ریشه در سنت داشت اما بسیار متحول و چشم‌نواز بود، با فضاهای خاص و چرخش‌های بصری بی‌سابقه. علاوه بر این، کمتر نگارگری به اندازه ایشان با حوزه انتشارات و چاپ ارتباط داشت. یونسکو آثارشان را به عنوان میراث بشری منتشر کرد و در چاپ و ارائه آثارشان وسواس و دقت زیادی داشتند. نگاه استاد به هنر، جهانی بود؛ نگارگری را هنر محلی نمی‌دانستند بلکه آن را زبان جهانی بیان می‌دیدند. ایشان هنرمندی بسیار خلاق، باز، مهربان، بااستعداد، فعال و پرجار بودند. دست داشتند.

بیش از ۷۰۰ اثر شناخته شده و چاپ شده از ایشان وجود دارد؛ غیر از آثاری که در آرشیو شخصی‌شان بوده است. در زمینه اخلاق نیز همیشه به شاگردانشان توصیه می‌کردند برای اعتدای هنر کشور تلاش کنند. جمله‌ای که سال‌هاست در گوشم مانده این است که می‌گفتند: «خواهش می‌کنم هر کاری می‌توانید برای هنر مملکت انجام دهید. چند بار هم تأکید داشتند روی مطالعه و تمرین نقوش مدرسه چهارباغ اصفهان و دقت در تناسبات آن.» ارتباط من با استاد از حدود ۴۰ سال پیش آغاز شد. ابتدا روی آثارشان شوق می‌کردم و حدود ۲۵ سال پیش به بعد، کارهایم را برایشان می‌فرستادم و راهنمایی می‌گرفتم، حتی از طریق ایمیل.

خاطره‌ای از ایشان شنیدم که می‌گفت بعد از اینکه ضریح امام رضا(ع) را ساخته است هر چه دوستان اصرار می‌کنند، ایشان دستمزد نمی‌گیرد و حتی نایب‌التولیه وقت آستان قدس رضوی به استاد تسبیح سراسر یاقوت هدیه می‌دهد که قبول نمی‌کند. همه این موارد نشانگر انسانی فهمیم، فکور، معتقد و باورمند است. زحماتی که ایشان برای خلق تابلوهایی درخشان خود کشیده و این میزان صبر و حوصله‌ای که به خرج داده، واقعاً حیرت‌انگیز است. ایشان با قلم‌مویی که از یک موی اسب تشکیل شده، خطوطی کشیده که بسیار ماندگار، زیبا و جاودانه است. جای ایشان بسیار خالی است و امیدوارم در نسل جوان نگارگری، کسانی پیدا شوند که بتوانند مسیر ایشان را ادامه دهند.

برای ایران قلم می‌زد

مجید صادق‌زاده طراح و نگارگر

من حدود ۴۰ سال پیش با استاد آشنا شدم. آن زمان ایشان بیشتر خارج از کشور بودند و امکانات ارتباطی هم مثل امروز نبود. گاهی زمانی که به ایران می‌آمدند، در جلساتی حضور می‌یافتند، اما من بیشتر روی آثارشان کار و تمرین می‌کردم تا حدود هفت سال پیش که رفت‌وآمدها به ایران بیشتر شد. فرصت همکاری و دیدار فراهم شد. حتی افتخار این را داشتم که درجه یک هنری را با تأیید شخص ایشان از شورای ارزشیابی هنرمندان دریافت کنم. استاد فرشچیان در شهر اصفهان و در خانواده‌ای فرهنگی و هنری به دنیا آمدند. پدرشان از بزرگان اصفهان بود و ارتباط نزدیکی با هنرمندان حوزه هنرهای سنتی داشت. ایشان در هنرستان نزد استاد عیسی باقری تحصیل کردند، اما بخش بزرگی از پیشرفت‌شان حاصل نبوغ و تلاش شخصی بود. حدود ۲۷ سالگی تقریباً بیشتر موزه‌های معتبر دنیا را با دقت و مطالعه دیده بودند. حدود هفت سال در انریش ساکن و با دانشگاه‌ها و مراکز هنری